

Зміст

УДК 82.0(07)
П36

П36 **Пиши сильно:** практичні вправи, поради, теорія [текст] / упоряд. Litosvita. – Київ : Пабулум, 2017. – 240 с.

Навчитися писати добре – можна, якщо дотримуватися системи роботи над текстом. Цей воркбук – тому підтвердження. В одній книзі ми зібрали вправи, творчі інструменти і поради, перевірені часом і відомими літераторами. Серед яких і досвід визнаних українських письменників.

Воркбук буде корисним для авторів будь-яких текстів: художніх, нон-фікшн, статей, комерційних постів.

Litosvita © текст, 2017
Мирослава Скіра © обкладинка,
ілюстрації 2017
Пабулум © видання, 2017

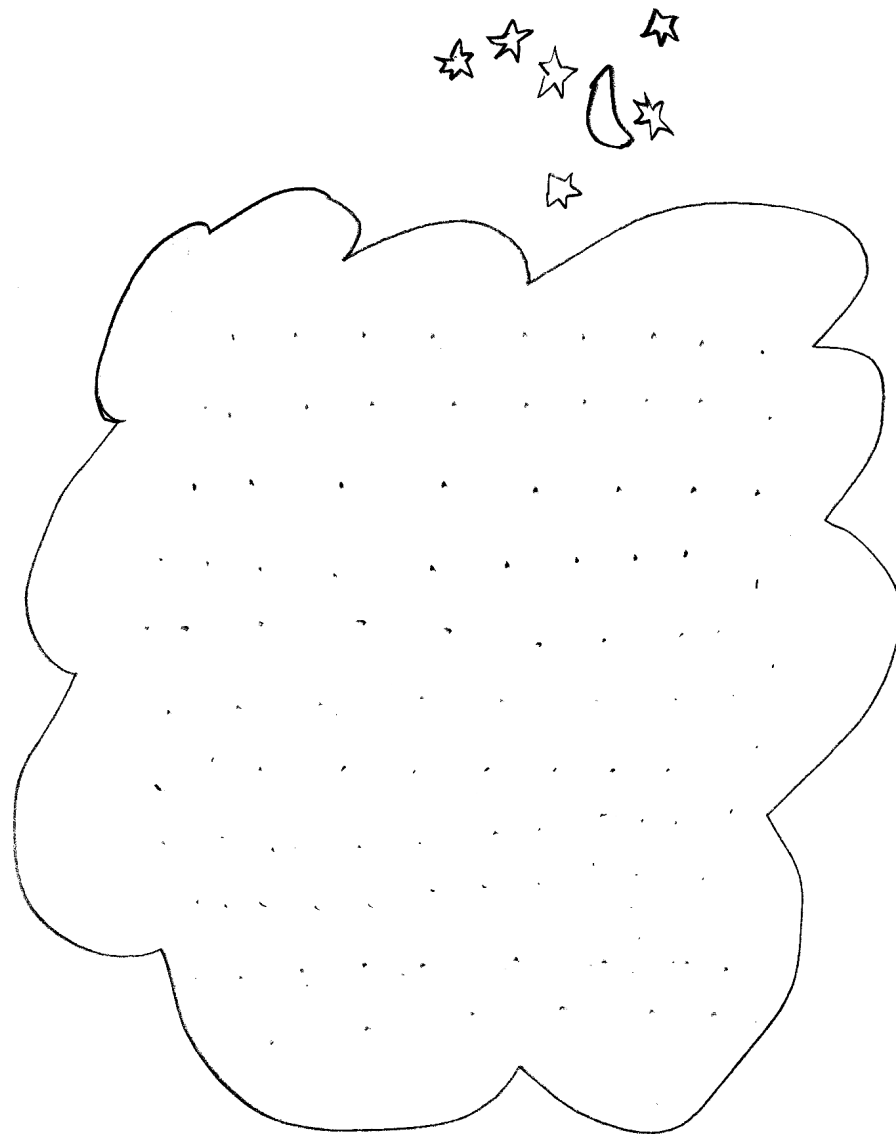
ISBN 978-966-97615-2-1

Усі права застережено

1.	Як почати.....	8
2.	Тема	26
3.	Жанр	42
4.	Сюжет	56
5.	Конфлікт	70
6.	Персонаж	88
7.	Композиція	98
8.	Оповідач	116
9.	Стиль	132
10.	Опис	152
11.	Діалоги	166
12.	Метафора	182
13.	Редагування	200
14.	Спостереження	212
15.	Натхнення	226

ВПРАВИ

1. Напишіть невеличкий завершений текст, кожне речення якого розпочинатиметься на наступну букву алфавіту (можна повправлятися на темі, про яку хочете писати, або додати довільні декорації, наприклад: зупинка нічного автобуса, 3-тя нічі, два бомжі і кудлатий собака).

Пор і ї Андрухович

Мої одинадцять, або
як не стати
молодим
письменником

1. Відкладай написання нового твору так довго, як тільки можеш. Якщо обставини не дозволяють засісти за роботою – сприйми це із вдячністю і виношуй далі.
2. Прискіпливо запитуй себе, навіщо світові ще один роман, у чому необхідність його появи і виходу у світ.
3. Усіляко применшуй свою вагомість і став себе на місце. Намагайся не реагувати на заклики “авторе, пиши, бо ми чекаємо!”. Насправді ніхто нічого не чекає.
4. Якщо справді можеш не писати – не пиши. Відмовляйся від 99 % своїх задумів, так і не розпочавши їхнього втілення.
5. Але якщо вже почав, то пиши так, наче цей твір у тебе останній. Тобто – жодної ідеї, образу, думки не відкладай для якихось наступних творів. Тут і тепер викладайся повністю.
6. Ти повинен знати. Про будь-яку описувану ситуацію ти повинен знати набагато більше, ніж зможеш розповісти. Усе, що залишиться за межею твого тексту, добрий притомний читач (той, для якого ти, власне, й пишеш) так чи сяк відчує.
7. Думка про майбутнє опублікування твору не повинна домінувати. Іншими словами, писання тексту має стати самодостатнім і незалежним від обставин його видання.
8. Намагайся цілковито вимкнути в собі цензора. Немає заборонених тем, сцен, слів. Головне – твоя особиста впевненість у художній виправданості кожного ризикованого моменту.

9. Не пиши вночі – атмосфера ночі дуже оманлива, тебе понесе – і все написане може помилково здатися геніальним.
10. Під час писання великої форми (роману) обов'язково виникне криза. Це коли заходиш у глухий кут і не знаєш, як бути далі. З іншого боку, обсяг написаного вже настільки вагомий, що відмовитися від твору ти не можеш. У такому разі зупинися – і відходь від матеріалу якомога далі. Спілкуйся з людьми, природою, відвідай театри, виставки, дивися кінофільми, максимально відволікайся. Вихід обов'язково знайдеться, ідея проблісне цілком неочікувано – й ти зможеш продовжувати.
11. Після завершення твору усіма силами відтягуй його опублікування. Перечитай. Пам'ятай, що немає нічого кайфовішого за доповнення, збагачення, дописування і переписування. Віддавай текст видавцю щойно тоді, коли відчуєш – потенціал змін вичерпано, далі вже можна лиш нашкодити.

АДЖЕ ЩО ТАКЕ,
ЗА ВЕЛИКИМ РАХУНКОМ,

ЛІТЕРАТУРА?

ВМІННЯ РОЗСТАВЛЯТИ ВСІМ
ЗНАЙОМІ СЛОВА ТАКИМ
ЧИННОМ, ЯКИМ ЇХ НЕ РОЗСТАВЛЯВ
ДО ТЕБЕ НІХТО ІНШИЙ

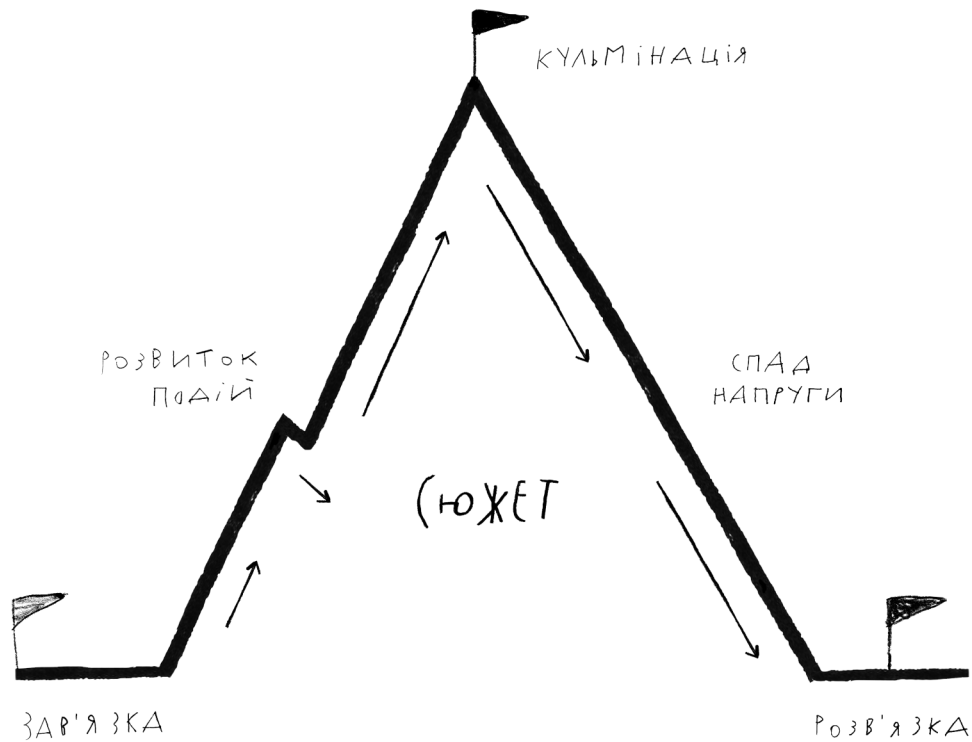
СЕРГІЙ
ЖИГАДАН

#

4

СЮЖЕТ

ТЕОРІЯ

П'ять обов'язкових факторів виразного сюжету:

1. Основне запитання твору повинне постати перед читачем у зав'язці історії.
2. Кожна сцена між зав'язкою і розв'язкою повинна опиратися на це ключове питання.
3. Усі сцени повинні створювати імпульс руху вперед до основної сюжетної цілі – відповіді.
4. Кожна сцена повинна ініціювати зміни, які безпосередньо впливатимуть на ставлення персонажів до основної проблеми.
5. Кінець історії повинен відповісти на початкове питання, навіть якщо у Вас "відкритий" фінал книги.

Однак це все не означає, що основне сюжетне питання має постійно фігурувати перед очима читача.